

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שמיני עצרת / שמחת תורה / שבת קודש פרשת בראשית

Shmini Atzeres/Simchas Torah/Shabbos Parshas Beraishis

כ"ב - כ"ד תשרי תשס"ה - October 7 - 9, 2004

הדלקת נרות ליל א' - 6:11	שקיעה של יום ב' - 6:38 (Monsey, NY)
שקיעה של ערב יו"ט - 6:29	הדלקת נרות שבת חול המועד - 6:20
זמן קריאת שמע/מ"א/יום א'-ב' - 9:16	מנחה גדולה / שבת חוה"מ - 1:14
זמן קריאת שמע/הגרא"א/יום א'-ב' - 9:52	שקיעה של יום השבת - 6:36
שקיעה של יום א' - 6:28	צאת הכוכבים / מעריב - 7:26
צאת הכוכבים/מעריב/ליל ב' - 7:18	צה"כ / לשיטת רבינו תם - 7:48

מדעת עליון

זאת היא חובותינו בשעת שמחת תורה, לחוש תחושה אמיתית ושלילה כי אכן אנו רוקדים ושמחים לפני ה' בשמחה עצומה. ורק אז כאשר תמלא את לבנו בהרגשה הנשגבה הזאת, כי עומדים אנו בריקודינו ובשמחתינו לפני הקב"ה ממש, תבוא גם ההכרה הראויה ב"ריקוד בצוותא", שיסודה היא אהבת רעים הבאה מכח לימוד התורה. אשרי מי שחש באמת הרגשים נפלאים אלו.

ויקרא אלקים לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד וגו' (בראשית א-ה)
הנה מצינו בפרשה שכת' ו' פעמים הלי "ויהי ערב ויהי בקר" עד יום השבת. אמנם לגבי שבת לא כתוב אלא "יום השביעי" לבד ולא מוזכר כלל לילה. וצריך להבין, למה חלוק "יום השביעי" משאר הימים שלא כתוב בו "לילה", רק "יום"?
אלא מביא הגמור' גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א, בס' **טיב התורה**, מכתבי האריז"ל שששת ימי בראשית מרומזים הם לששה מדות הקדושים שצריך האדם לעבוד בהם את הקב"ה. הרי הם: יום ראשון - "חסד",

כשם שאני רוקד כנגדך ואיני יכול לנגוע בך כך לא יוכלו כל אויבי לנגוע בי לרעה (קידוש לבנה)
איתא בשו"ע (או"ח תרסט: א) נהגו להקיף עם ספרי תורה הבימה, כמו שמקיפים עם הלולב עי"ש.
נראה לבאר סוד הריקוד שביום שמחת תורה, דריקוד זה שכל אחד אוחז ביד חבירו ומסבב עמו סביב השלחן אשר לפני ה', הרי אף שאין הוא מחזיק בידו ספר תורה ממש, מ"מ עצם הריקוד בצוותא יש בו ענין נשגב מאד. מסביר הגמור' **יצחק אייזיק שר זצ"ל, בס' לקט שיחות מוסר**, כי ריקוד זה אין זה סתם הילוך סחור סחור, אלא זהו קיום בפועל של המצוה גדולה ד"ואהבת לרעך כמוך", כי בזה שאנו אוחזים איש ביד אחיו יש בזה ביטוי לאהבת רעים. ונמצא דריקוד זה בו מובעת הדביקות באהבת הזולת, חשוב לפני המקום כריקוד עם ארבעת המינים בידו, שכשם שבהיקף הבימה עם אחיות מצות ד' המינים ביד, טמונה הבעה של קשר המצות עם התורה, כך בהיקף הבימה עם אחיות יד אחינו - אהובינו בידו - מונחת הבעה של קשר מצוה זו דאהבת הבריות עם התורה, דמכח עסק התורה ועמל לימודה עולה ובאה אהבה גדולה זו.

KRIAS HATORAH ON SIMCHAS TORAH

The prevalent custom on *Simchas Torah* is for every male, both young (of reasonable age) and old, to receive an *aliya* to the *Torah*. In order to facilitate this practice, certain leniencies which are not relied upon the entire year may be employed on *Simchas Torah*:

- 1) A *Sefer Torah* may be moved from place to place, both for *Hakafos* and *Kriah*, even for a 1-day temporary usage ⁽¹⁾
- 2) Some *shuls* lain on the night of שמחת תורה with ברכות, although this *kriah* is not mentioned in חז"ל שו"ע.
- 3) The *laining* is repeated over and over again ⁽²⁾.
- 4) If there are less *Leviim* than *Kohanim* present, after the first cycle a *Yisroel* is called up directly after the *Kohen*, even without a *Levi* in between and without the *Kohen* receiving two *aliyos* in a row, as is normally done ⁽³⁾.
- 5) After starting a cycle with ישראל לוי, כהן, it may be finished even with *Kohanim* and *Leviim* ⁽⁴⁾.

It is important to ensure that at every single *kriah*, a minimum of 8 or 9 men (apart from the *Baal Koreh* and the עולה) must be present, listening to the *Kriah* and the *berachos*. It is best to appoint people for this ⁽⁵⁾.

On *Simchas Torah*, the מנהג is to raise the *Torah* (הגבה) in the opposite way, with the letters facing away from the lifter, out towards the people. This is to remind us of the words of *Chazal*, "יהפך בה והפך בה דכלא בה" - *"Toil (turn*

(1) משנה ברורה תרסט: י (2) או"ח תרסט: א (3) שו"ת משיב דבר ב:מח (4) משנה ברורה קלה:לו (5) שם תרסט:יב (6) אשל אברהם תרסט (7) שערי אפרים י"ד (8) שו"ת אלק לך שלמה (9) משנה ברורה תרסט: יז (10) שם קנה:קמא (11) אשל אברהם או"ח תרסה - הטעם לפי שבחז"ל יש שנוהגים בשמיני עצרת קצת כחג הסוכות

הוא היה אומר.....

R' Avrohom Weinberg ZT"L of Slonim (Bais Avrohom) would say:

"One should rejoice from learning *Torah* just as Zevulun rejoices when he succeeds in business and earns an abundance of wealth. The more money he earns, the happier he is. So too, the more *Torah* one learns, the happier one should become."

R' Shimon Shkop ZT"L would say:

"When *Hashem* blesses a human being with wealth, He is in reality appointing that person as a trustee to apportion the funds to the needy. If one fulfills his duty with fidelity, *Hashem* raises his rank and appoints him over an even greater treasure."

An Elderly Rov once said:

"On *Simchas Torah* I hold the *Sefer Torah* high and dance with all my strength. Do you really think I am carrying the *Torah*? Quite the contrary - all these years it is the *Torah* that has carried me!"

MAZEL TOV MR & MRS NUSSI MUNK ON THE BAR MITZVAH OF THEIR SON BORUCH נ"י

◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ don't evade it. Confront it head on and rise above it. Children, jump over your obstacles, not into it!" After hours of such dancing, they would return to the <i>shul</i>, dance again around the <i>bimah</i> for some time before R' Yosef Chaim would sing the ancient tune to "אין כאלקיננו", while the children responded in kind, never ceasing in their beautiful and happy <i>Yom Tov</i> songs. TORAH GEMS ותתן לנו... את יום שמיני עצרת החג הזה (תפלת יו"ט) We find by all the other <i>Yomim Tovim</i>, the word "<i>Chag</i>" is written before the <i>Yom Tov</i>: חג המצות, חג הסוכות. By <i>Shemini Atzeres</i> however, first the <i>Yom Tov</i> itself is listed followed by the word "<i>Chag</i>." Furthermore, the <i>Torah</i> constantly describes the שלש רגלים - <i>Three Festivals</i>, of <i>Pesach</i>, <i>Shavuot</i> and <i>Sukkos</i>. But if <i>Shemini Atzeres</i> is considered a festival just like all the others, why do we not describe the "Four" festivals. Why isn't <i>Shemini Atzeres</i> considered? The Ropshitzer Rebbe, R' Naftali Hurvitz ZT"L explains: The word "שמיני" is spelled with a חיריק underneath it. This teaches us that <i>Bnei Yisroel</i> is under the control and influence of <i>Hashem</i>, and all that we have comes from Him. Thus, <i>Hashem</i> engraved upon each and every heart of <i>Bnei Yisroel</i> the strength, beauty and holiness of the three festivals and when Jews keep the <i>Yomim Tovim</i> properly, this causes <i>Hashem</i> to feel an extra special love to His people. It is then that he tells them, "Stay with me for one extra day so that I may rejoice with you." This day is <i>Shemini Atzeres</i> which draws its strength from the name "שמיני" and is a by-product of the other three festivals. ולכל היד החזקה... אשר עשה משה לעיני כל ישראל (לד-יב) When we complete the annual reading of the <i>Torah</i> on <i>Simchas Torah</i>, we begin reading the first <i>parsha</i> of <i>Beraishis</i>, to indicate that there is no end-point to the <i>Torah</i>. Thus, the last <i>posuk</i> of the <i>Torah</i> is contiguous with the first <i>posuk</i>. The miracles that occurred to our ancestors in Egypt and the desert were not absolutely essential for their deliverance. R' Abraham J. Twerski		◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ יום שני - "גבורה", יום שלישי - "תפארת", יום רביעי - "נצח", יום חמישי - "הוד", יום ששי - "יסוד". ובכל מדה יש נסיונות עצומות וקשה לאדם מאד וחושך לו מאד. ולכן, בכל ימי השבוע כל מדה ומדה שעובד האדם את השי"ת בתחילה, הוא בבחינת "ויהי ערב" שנעשה אצלו חושך, וכשמתגבר האדם על יצרו ומתחזק בעבודתו אל השי"ת, נעשה בבחינת "ויהי בקר". אמנם אח"כ כשרוצה להתחיל במדה שניה - שמרמוז ליום מעשה אבות... סימן לבנים On <i>Simchas Torah</i>, throughout the world, Jews kick up their feet and dance with joy and enthusiasm, grasping the holy scrolls of the <i>Torah</i> tightly in their arms, and singing strenuously. Seven <i>Hakafos</i> - circuits, are danced around the center of the <i>shul</i> in an all-encompassing state of festive rapture. There was one notable exception to this world-wide custom. Around the turn of the century, in the narrow and dusty streets of <i>Batei Machseh</i>, in the old city of <i>Yerushalayim</i>, a new custom was born; they would dance an eighth <i>hakafah</i>! And did they ever dance! It was called the "Children's Hakafah" and true to its name, children from all over the ancient city would stream to the <i>shul</i> of the great <i>Yerushalayim Rov, R' Yosef Chaim Sonnenfeld ZT"L</i>, where he would gather together all the children and begin to line them up in a straight line. This was not something that he took lightly; each child was placed exactly in his proper position - Moshele in front of Berel, Yankele behind Muttel, and so on and so forth - and the <i>Rov</i> would lift up the child's arms and lovingly place them on the shoulders of the boy in front. This was an important lesson that R' Yosef Chaim always reminded the children: "Hold on fast to those in front of you and never let go. If the Jewish people will continue to hang on dearly to the values and legacies of the great ones before them, they will always remain strong and true, in an endless chain that can never be broken! If we stay together as one, we will always be protected from any problems that arise. Children, hold on tight!" Many times throughout the dancing, R' Yosef Chaim would look back and check to ensure that the chain of youngsters had not come apart. Then they would begin to sing a rousing tune, exhorted mightily by the holy <i>Rov</i>, and the decibel level soon became overpowering. And they danced. First they marched around the <i>bimah</i>, over and over again. Then they circled the entire <i>shul</i> from the eastern wall of honor to the back benches of the poor and beggardly Jews. Around and around they went, never once lowering their tone nor halting their song. R' Yosef Chaim marched at the head of the line and as he danced right into the streets of <i>Batei Machseh</i>, the long trail of thrilled and delighted children of all ages emerged from the <i>shul</i> in a sight that appeared to all those watching as a human chain that would not end. From corner to corner they turned and the line never came undone, not even once. R' Yosef Chaim would not allow it! And if a stone or obstruction should block their way, they did not change course or even go around it. R' Yosef Chaim, the <i>Rov</i> of <i>Yerushalayim</i>, would hop right over the rock, barrel or cart and the gleeful children would follow closely, hopping, skipping and jumping with ease over the obstruction. Imagine the sight of hundreds of lively singing children bouncing up and over one by one through the ancient streets. The <i>Rov</i> would impart an important lesson by his actions: "When an obstacle presents itself before you, don't fret and
◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇		◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇ ◇◇◇◇◇